

Scrisoare pe alb

Adina Coltea

A încărunit aerul dimineții,
dragul meu.
Toamna uită să îmbrace
primăvara luminii
când noaptea se crapă de zi.
E târziu în culori
și albul e tot mai devreme...
tăpile iernii aleargă pe dealuri
verdele ierbii ascuns
în pământ.
Aripile tac înfricate
orizontul aproape
înfrânt.
Numai strugurii râd
albastru și verde
și lacom respiră
miresme de vin
sub frunze pe margini uscate...
Ninge pe umerii toamnei,
iubite,
cu stele căzute
din ceruri de gând.
Nerăbdarea se-așterne cuminte
pe șoapte...
mai pune un lemn
să se-aprindă-n cuvânt
și hai mai aproape...